

College of Europe
Collège d'Europe

WORD GASTGEZIN VOOR EUROPACOLLEGE STUDENTEN

” Marton en Una waren bij ons de gast. Wij aten, dronken en praten. Over ons. Over verleden. Over het heden. Over de toekomst. Una was het vaakst aan het woord. Het gesprek waaierte uit in alle richtingen en alle thema's werden aangeraakt. Wij hebben in gezamenlijk overleg besloten dat Una de minister van buitenlandse zaken wordt en Marton de heer Barosso moet vervangen. Zij werken er aan. Wij steunen hen. Wij kunnen niet lang wachten. Schitterend volk. Europa staat er goed voor. Hele goede ambassadeurs voor the College.

” We hebben nu al een aantal jaren "ervaring" met die gastgezinnen actie. Jaar na jaar een bijzonder leuke en leerrijke happening. Alhoewel we hier in Brugge zo'n 4 miljoen toeristen per jaar hebben uit alle contreien van de wereld is het toch nog wat anders wanneer je een aantal studenten van het College aan tafel hebt. Wat passeerde hier al niet over onze vloer: Israëli, Moldaviër, Turken, Azerbeidzjans, Amerikanen, Chinezen en dan een ganse rits Europeanen uit alle landen van de Unie van 28. Steeds weer gezellige, verstandige, outspoken studenten. Het biedt hen sowieso de kans om te zien hoe wij de autochtonen leven. Ja we eten al met lepel vork en mes...Ze staan steeds weer een beetje versted over de taalkennis van de Vlamingen die doorgaans vlotjes conserveren in Nederlands, Engels, Frans, Spaans en Duits. Dat zijn ze meestal niet gewoon. Maar het biedt ons inwoners van Brugge de kans om ook eens iets meer te weten te komen over voor ons doorgaans onbekendere landen. Een unieke ervaring.

” We zijn al het derde jaar gastgezin voor de studenten. Dit jaar hadden we voor het eerst studenten die dezelfde passie hadden als wijzelf, met name paardrijden. Bijna bij ieder bezoek werden de paarden gezadeld en deden we een buitenrit in de Damse Polder.

” Het was vreemd in het begin. Mijn man en ik hadden geen enkele ervaring als 'gastgezin'. Onze gasten waren heel vriendelijk en attent en het was een plezier om hen in huis te hebben. We namen hen mee naar een paar concertjes en we vuurden heel wat vragen op hen af over hun leefwereld. Het was een mooie kans om het Frans te oefenen, ook voor onze zestienjarige dochter. We leerden dat rugby gezond en ongezond tegelijk is en dat je Rome het best bezoekt met een goede gids. ;-) Net zoals bij de leiders van de Europese Unie blijft er een perfecte verstandhouding bij een goed glas wijn en een lekkere maaltijd!

” Als gastgezin mogen fungeren voor studenten van het Europa College was voor ons een primeur. Wij wonen inderdaad amper 3 jaar in de binnenstad (voordien op Male Sint Kruis).

Het was een hele leuke ondervinding om regelmatig Denis en Tygran hier thuis te mogen ontvangen. Het contact met deze fijne sympathieke, zeer intelligente studenten met breed open geest was voor ons zeker een verrijking. Hun heimlanden, Bosnië Herzegovina en Armenië, waren voor ons totaal onbekend en wij namen gretig deze gelegenheid ten bate om hun streken te ontdekken ! Boeiend te zien hoe verdraagzaam zij staan tegenover het pijnlijk verleden van hun beide landen. De groeiende trend van Euroscepticisme die hier heerst staat in schil contrast met hun filosofie over gemeenschappelijke opbouw. Wij hebben ernaar gestreefd dat zij zich bij ons zouden thuis voelen en zo Brugge en België dieper zouden leren kennen. Het was alsof wij er 2 lieve kleinzonen bijhadden...

” Met de studenten van het Europacollege is het altijd een beetje reizen. Ieder jaar opnieuw ontmoeten we twee studenten en dit om de zes weken. We genieten van hun dromen en ambities. We leven mee met hun families en leren hun land van herkomst beter kennen. Aan onze keukentafel wordt veel gebabbeld, gelachen en gediscussieerd. Als stadsgids proberen we hen iets van de liefde voor onze stad door te geven. Met de meest sportieve onder hen geraken we met de fiets in Damme. En op het einde van het jaar wordt onze keuken vaak door hen ingenomen en presenteren ze ons met zwier een eigen gerecht uit hun land. Eén academiejaar is meestal te kort om ze beter te leren kennen. Maar het doet ons deugd om met Anna in Wenen af te spreken of om met Tobias in Brussel te lunchen. Van Anya krijgen we geregeld een postkaart vanuit Kiev. En Lorenzo wees ons er op dat 'out the ring of Brugge' niets te beleven is. Valeriu leerde onze toosten zoals in Moldavië....Op het einde van het academiejaar is het toch altijd een beetje loslaten...

” With the students of the College of Europe, it always feels like travelling! Every year again we meet 2 students every six weeks for a Sunday lunch, social or cultural activity. We enjoy their dreams and ambitions. We sympathize with their families and get to know their country of origin. We chat, laugh and discuss a lot at the kitchen table. As a city guide we try to transmit our students a bit of our love for our beloved city Bruges. And with the most sporty ones we cycle up to the gorgeous picturesque town of Damme. And towards the end of the year our kitchen is taken over by the students and in no time they prepare us their most delicious local dishes. One academic year is unfortunately too short to get to know them to the fullest so we fully enjoy meeting up with Anna in Vienna or having lunch with Tobias in Brussels announcing he is expecting his first child. We hope Benedikt will be elected to do his PhD at UGent and we are extremely proud that Francesca won the Jacques Delors Prize. Anya regularly sends us a postcard from Kiev and after five years Lorenzo asked to come visit with his wife. Valeriu taught us how to say cheers in Moldovan and so on...

Unfortunately it's always letting loose at the end of the academic year...

“Spread your wings and fly to the faraway horizon carried by the force of your childhood dreams and ideals”

” We were a hosting family in 2013-2014 and in 2014-2015.

Our first ‘children’ were Martina and François. We invited them 3 or 4 times at home to have a fine lunch with us and we had a very good time. They enjoyed to have something else to eat than student-food and to have a ‘home feeling’. We had interesting ‘borderless’ conversations.

In 2014, our ‘children’ were Éliisa and Ruggero. We continued the same concept. We had the impression that a fine lunch was the best we could offer them. Of course we did not forget to invite our other ‘children’ too. We enjoyed it very much, but I began to wonder if my table would still be big enough if we continued this hosting concept for years longer. Every year since, François and Martina come to visit us and we share a fine meal as we used to do. Éliisa and Ruggero stopped coming, what I understand. They have their own life to get on the rails at that age.

The contact with François and Martina stays very good. I call them son and daughter now. The ‘comble’ (as they say in French) is that we have been invited to Martina’s wedding last September, in Italy! It was a wonderful experience. Everyone was so friendly. I love my host-children even more now. This spring, I will set the table again. There will be a newcomer: my host-son-in-law. (I keep a baby chair ready for next year)

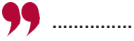
” When we retired a few years ago from our gender equality jobs, we happened to stumble over the possibility to become a Host family for the students of the College of Europe. It was one of the best decisions we made for our retired life!

We didn’t know what to expect of the program, nor what was really expected from us, but it was the start of an unbelievable adventure.

In the beginning that we joined the program we learned there was not a well-developed gender equality policy within the College of Europe, and we were happy to share our expertise with the students that took up the lead to develop the College’s gender awareness. And thus from the beginning on we had contacts with more students than only those that were part of the Host Family Project.

In the past 6 years students from all over Europe visited with us in our home, and filled our lives with joy. From the beginning we were called their „2 Belgian Moms” and so far we have gathered quite a lot of new „children” that we keep in touch with throughout the years. Last summer we even attended the Wedding party of our first Georgian student.

The program is enriching for us, and from the many discussions with the students we are sure they feel the same about it. Mostly these students are well educated, polite, friendly and intelligent, and they are eager to share their ideas in discussions around the table, about a wide variety of interesting topics. We never have the feeling there is a generation gap! We have learned that the students have a heavily loaded agenda, they have to study a lot and especially from around this period on they start having less time to come and visit us, because the thesis and the courses demand a lot of their time. But most of the students like to eat, as we like to cook, and so it gives us a lot of joy to cook for them and pamper them with „Belgian food” as in „educational”. This year we encountered the added challenge to cook for one vegetarian student among 3, but so far all went well, and we learn a lot of new things as well. And the students bring culinary specialties from their countries after the Christmas holidays.

We are so lucky to have our host family in Bruges. We shared many beautiful moments this year in Bruges. They made this year even more special and unforgettable.

Irina Popa, student

coleurope.eu